

undrer mig derfor, at han ikke har gjort det — have set efter i Rigsdagstidenden eller endnu nemmere i Rigsdagsaarbogen, saa vilde han have set, at der kun er stillet 6 Dagsordener. I den første Samling, 1920—21, blev der overhovedet ingen Dagsordener stillet fra Oppositionens Side, der blev stillet to Forespørgsler, for øvrigt af meget neutral, saglig, uskyldig Art, den ene af Medlemmer af det radikale Venstre om Fortolkning af nogle Ord i Fæsteloven og den anden fra Socialdemokrater i det andet høje Ting om Enkebørnslovens Fremme. I den næste Samling, 1921—22, blev der stillet en Dagsorden fra Socialdemokraternes Side til Udenrigsministeren angaaende den dansk-russiske Handelsoverenskomst, og nu da Venstre er gaaet med til den Handelsoverenskomst, vil dog de fleste erkende, at det var ikke ganske utidigt, at vi skred ind den Gang, da man vilkaarligt afbrød Forhandlingerne, som man nu senere har maattet optage. Det var den ene Dagsorden i 1921—22; den anden var en Dagsorden i Anledning af Arbejdsløsheden, hvad der dog vist ikke kan anses for unaturligt fra Socialdemokratiets Side.

I 1922—23, den sidst forløbne Samling, blev der stillet 4 Dagsordener. Først et almindeligt Mistillidsvotum til Regeringen under Finanslovens første Behandling, noget, der er ganske almindeligt rundt omkring i alle Parlamentter i Verden, naar der ikke er fuldkommen Sikkerhed for, at det parlamentariske Grundlag er i Orden for den siddende Regering; i Regelen er det Ministerierne selv, der forlanger et Tillidsvotum, dette undgik imidlertid den nuværende Regering omhyggeligt, og ingen af dens Partier vovede nogen Sinde at stille et Tillidsvotum; saa stillede vi et Mistillidsvotum. Der kom saa nogen Tid efter et Mistillidsvotum i Anledning af Landbrugsministerens Tale den 8. November; men Initiativet dertil blev hverken taget af Socialdemokraterne eller af de Radikale, men af det ærede Medlem Hr. Holstein. Og endelig i 1923, dels i Marts og dels i Slutningen af Samlingen, blev der stillet to Dagsordener fra socialdemokratisk Side i Anledning af to Arbejdsløshedscirkulærer fra Indenrigsministeren; det er det hele. Ingen Dagsorden i 1920—21, to i 1921—22 og fire i 1922—23, ikke flere, seks, det er det, det ærede Medlem kalder et Utal af Dagsordener, hvormed Rigsdagsarbejdet skulde være blevet forsinket. Jeg nævnte de to Forespørgsler i den første Samling; og saa kom der en Forespørgsel senere fra Socialdemokratiets Side i Landstinget om

den samme Sag, nemlig Enkebørnsloven, og dernæst en Forespørgsel i Slutningen af den lille ekstraordinære Samling fra det ærede Medlem Hr. Rode angaaende Dollarslaanet. Tilsammen bliver det, selv om vi slaar Forespørgsler og Dagsordener sammen, kun ti; det er, hvad det ærede Medlem kalder et Utal.

Men vil det ærede Medlem saa se efter, hvordan det stillede sig, da han og hans Meningsfæller og deres allierede var Opposition, i den Tid, vi havde den radikale Regering, støttet af Socialdemokratiet — det er ogsaa let at se, det er bare at gaa hen og se efter i Rigsdagsaarbogen —, saa vil det ærede Medlem finde mindst det dobbelte Antal Forespørgsler og Dagsordener. Jeg skal ikke trætte ærede Medlemmer med at gaa i Enkeltheder, det er saa let for enhver, der har Lyst og Flid, at se efter det. Enhver husker jo P. Th. Nielsens Interpellation angaaende Maksimalpriserne, som var et Led i de utallige Ministerstorme, der den Gang blev rejst, paa Korn, paa Flæsk o. s. v. Enhver husker, hvordan man løb Storm paa Ministeriet paa det vestindiske Spørgsmaal, paa Færø-Spørgsmaalet, paa det islandske Spørgsmaal, enhver, der vil, husker hele Løgnekampagnen, Løgnerkampagnen imod Ministrene Edvard Brandes og Erik Scavenius, den langvarige vestindiske Sag. Da generede man sig sandelig ikke fra den daværende Oppositions Side, man gik meget vidt, og det var under Krigsforhold, det var, da det lille Danmark laa midt i en Verdenskatastrofe, da blev der udtelegraferet Bagvaskelser om den danske Regering til udenlandske Blade, som vendte telegrafisk tilbage og blev udnyttet mod den siddende Regering. Saaledes var Oppositionens Adfærd den Gang.

Der er ingen Sammenligning i Saglighed og Fordragelighed mellem Oppositionen under det radikale Ministerium og Oppositionen under det nuværende Ministerium; skulde jeg bebrejde Oppositionen eller Dele af den under den nuværende Regering noget, skulde det snarere være, at den til Tider har været for lemfældig overfor det siddende Ministerium. Men selve Tallene viser altsaa, at Venstres ærede Finanslovordfører har fuldkommen Uret.

Jeg siger altsaa, det er kun naturligt, at Partiordførerne og andre ærede Medlemmer drøfter Udsigterne for det kommende Valg. Men der er en Ting, jeg finder unaturlig, og det er, at de, der er mest ivrige efter at faa at vide, hvordan Bjørnens Hud skal deles, naar Bjørnen er nedlagt, er nogle fra den Part i en saadan Affære,